

CONVERSATIONS

These partial transcriptions are assigned as daily homework to prepare you for analysis of conversational speech, discussion, and practice the following day.

1. Listen to the conversation. Transcribe the missing portions.
2. Create an English title that reflects who the speakers are, and what they talk about. This is your way of demonstrating that you understood the conversation, after completing the blanks.
3. Your instructor will check your work first thing in the morning. Substandard work will not be accepted.

CONVERSATION 1

- فهیم: ناهید جان، پلان روز جمعه را کنم.
ناهید: بله ساختیم. اما تو باید چی میکنی؟
ناهید: قابلی، کباب تکه، برانی بانجان، و کباب مرغ.
فهیم: ناهید، تو اینها ره پخته میتانی؟
ناهید: نی، مه تنها . نجیبه خوارم ده و کمک میکنه.
فهیم: چی تیار میکنی؟
ناهید: فرنی و .
فهیم: سودای مهمانی ره بخریم؟
ناهید: روز کمی وخت ترخانه . هر دوی سودا ره میکنیم.
ما

CONVERSATION 2

برادر: عاطفه، روز پنجشنبه هایم خانه ما نان چاشته اینجeh میخورن.

خواهر: خو، ای هفتہ توں؟

برادر: بلی، نوبت مه اس.

خواهر: چی پخته کنم؟

برادر: بولانی و یا منتو.

خواهر: تمیم جان، آشک و منتوو بسیار پخته.

برادر: هفتہ چند دارم. مادرم هم اس. یک چیز بگو.

برادر: خی یک کوفته چلوو چطور اس؟

خواهر: خوب اس. او ره می تانم برتان کنم.

CONVERSATION 3

- پدر: اشرف بچیم، گپ بزنم.
- اشرف: بلی پدر جان. چی بکوین؟
- پدر: مادرت حاجی رحیمه ده یک دیده. دختر بسیار مقبول و اوره بری کنیم.
- اشرف: چی میگین پدر جان؟ مه هیچ ده فکر نیستم. اول باید فاکولته ره کنم؛ یک پیدا کنم؛ ده باره عروسی ده آینده میگیرم.
- پدر: توره اول میکنیم. عروسی ره ده پدر جان، مه او دختره ندیدیم و نمی شناسم.
- پدر: مهم نیس. وختی که نامزد شدی، .
- اشرف: پدر جان ای یک مهم اس. لطفاً کمی وخت بتین که ده ای فکر کنم.

CONVERSATION 4

رویا: فضیله جان، بسیار سرکار میرم. _____ استم. روز _____ خوشابه حالت که میکنی. _____ کاره _____ خودت چرا کار _____؟ _____ مه کار _____ اما هنوز، یک کار پیدا نکدیم. _____ کارمی پالی؟ _____ مه _____ باتجربه استم. سابق ده کتابخانه' کابل کارمیکدم. اوکتابخانه ازبین. _____ خبرنداری که یک نو ده کابل شده؟ _____ هزارها جلد ازطرف مردم به ای کتابخانه اهدا شده. حتماً به کتابدار _____ دارن. _____ مه هیچ خبرنداشتم. بسیار که گفتی. به زودی، میکنم.

CONVERSATION 5

- مرد: ریش سفیدها کنیم. گرفتن که هفته، آینده
- زن: میریم؟
- مرد: مثل هر طرف ولغمان میریم.
- زن: خوب اس که های خزانی بریم. به زودی،
- مرد: میشه. سفرکدن ده گل ولای اس.
- مرد: بادت اس که چقه مشکلات دیدیم؟ خرها ده بند ماندن.
- زن: ها ترشد. هیچ جای خشک بری زدن پیدا نمیشد.
- زن: خی از همی امسال وخت تر میکنیم؟
- مرد: یک جای نو میرفتیم.
- مرد: جای دگه نمیریم هوای جلال آباد ولغمان ده زمستان خوب
- اس. چرا گاه های داره.

CONVERSATION 6

- مرد: مه میخایم یک _____ بخرم. کوچ کشی از یک _____ به منطقه^۱ _____.
- دگه آسان میشه.
- زن: شتر بسیار _____ اس. ما _____ نداریم.
- مرد: چند دانه بزو _____ میتیم و یک شتر _____.
- زن: اگه بزوگوسفند _____ خوده از کجا باشیم، شیرو _____ کنیم؟
- مرد: خریدن بزوگوسفند _____ اس. ما باید شتر _____ باشیم.
- زن: اول برووبی _____ یک شتر _____ چند اس. بعد ازاو، بگی.
- مرد: گل زمان چند روز _____ یک شتر خرید. مه ازاو قیمت _____ ره _____ میکنم. اگه بسیار _____ بود، چند وخت _____ میکنیم.

CONVERSATION 7

درخانی: آدم خان، ماس برى _____ تیار اس. بازار بیر که _____ نکنه.

آدم خان: ماسه میبرم. مسکه و _____ هم داریم؟

درخانی: خلته های مسکه _____ ماس اس. قروت هنوز _____ نشده.

دورو زباد میشه. _____

آدم خان: امروز _____ تیار نکدی؟

درخانی: نی، شیر _____ نداشتیم.

آدم خان: یادت نره گاوها ره _____ بتی.

درخانی: بسیار خوب. امروز هوا _____ اس. گاوها ره برى _____ میبرم.

CONVERSATION 8

پسر: پدرجان، کسایی که ده ای زندگی _____ ، کیستن؟

پدر: اینا _____ ها استن. هیچوخت ده _____ به شکل _____ زندگی نمی کنن. تابستان ها ده _____ شهر کابل خیمه می زنن.
وختی که هوا _____ شد، به جاهای گرم _____ میکنن.

پسر: به _____ کوچ میکنن؟
پدر: به جاهای که ده _____ هوای گرم داره. مثل جلال آباد ولغمان.

پسر: اولاد های شان _____ نمیرن؟
پدر: نی. متاسفانه، _____ های کوچی ها از مکتب و تحصیل _____ استن.

پسر: چرا؟
پدر: کوچی ها _____ ده حال حرکت استن. های شان _____ ره یاد میگیرن.

CONVERSATION 9

آمر: جوانان عزیز، به مرکز _____ ما خوش آمدین. از امروز شما خدمت عسکری ره رسماً _____ میکنین. اگه کسی از شما _____ داره، می تانه پرسان کنه.

سرباز: ده _____ چند ماه _____ ؟

آمر: شما بری مدت _____ ره ده _____ ماه تعلیمات تهدابی _____ اینجه می بینین. بعد از شش ماه، به _____ مختلف اعزام میشین.

سرباز: سربازها ده کدام _____ ها تربیه میشن؟

آمر: فعلاً ده مسلک های _____، توپچی، _____ و مخابره.

سرباز: تعلیم و تربیه' _____ ها ده کجا _____ میگیره؟

آمر: افسرهای _____ ده _____ از رتبه' دو هم برید من تا کورس عالی افسران _____ میشن.

CONVERSATION 10

ضابط: قوماندان صاحب، هایی که از قرارگاه بدست آمده، بری شما حاضر اس.

قوماندان: چه قسم بدست آور دین؟

ضابط: ها، های ثقيل و خفيف، هاون ها، بم های دستی، ويک سلاح های.

القوماندان: ده ای ها چیست؟

ضابط: مرمى های اس.

قوماندان: لست تمام اسلحه و کنین.

مه هدایت میتم که به دیپوی تسليم داده شوه.

CONVERSATION 11

قومندان غند: روز _____ قوماندان صاحب فرقه، از غند ما _____ میکنه. به تمام _____ های کندک ها بگویند که باشن.

ضابط امر: بسیار _____ صاحب. فوماندان غند: همه افراد باید _____ باشن. اسلحه و وسایط بری _____ پاک کده شوه.

ضابط امر: دگه چی امراس؟ _____ طعام خانه، اتاق های _____ سربازها و _____ تمامًا پاک کده شوه. _____ ها باید مرتب باشه. نظافت سربازها از همه مهمتر است. موی ها اصلاح و _____ ها باید تراشیده شود. _____ شده باشه.

ضابط: _____ ها ره هم معاینه میکنن؟ داشته باشن، _____ صاحب فرقه _____ اگه دیپوها ره هم ببینن.

CONVERSATION 12

قومندان کندک: نظر به _____ هایی که به ما _____ گروپ ، یک _____ دارن. _____ ها ده منطقه^ء هودخیل _____.

به تولی شما وظیفه میتم که بری منطقه، _____ _____ فوراً به اونجه بره.

قومندان تولی: دقيق تروریست ها _____ اس؟ _____

قومندان کندک: بلى، ده _____ یک قلعه^ء کنه و چند خانه^ء _____ جابجا شدن.

قومندان تولی: تروریست ها چند _____ استن؟ _____

قومندان کندک: گفته میشه که در _____ سی نفر استن.

قومندان تولی: چه نوع _____ دارن؟ _____

قومندان کندک: معلومات _____ نداریم. احتمالاً سلاح های _____ دارن. هرچی _____ و مواد _____.

زو دترپلان عملیات تانه _____.

CONVERSATION 13

- قریه دار: قوماندان صاحب، خوب شد که شما ده که ماره کنین.
- قوماندان: ما آمد. امروز پیش شما چی کمک کده؟
- قریه دار: از دو سه ماه به ای طرف، یک راهزن های ده فریه، ما دیده میشن. هر شو، هاره ده استاده میکنن.
- از مردم به پول میگیرن. لت و کوب میکنن.
- قوماندان: ای گروپ ها ده کجا دارن؟
- قریه دار: مه نمیفامم. اما هر شو، از کوه های پایان میشن.
- به خانه های اهالی به زور میشن. مردمه اذیت میکنن.
- القوماندان: شان زیاد اس؟
- قریه دار: شاید بیست یا بیست و پنج باشن.
- قوماندان: مه ده اطراف شما، چند پوسته، امنیتی ره میسازم.
- خوب میشه.

CONVERSATION 14

ولسوال: قوماندان صاحب، مه چایاب^۱ استم. از امروز خبر شدین؟

قوماندان: بله، با تأسف شدم.

ولسوال: ده ولسوالی ما بسیار اس. به خوراکی، دوا، خیمه و کمپل عاجل داریم.

القوماندان: ما ۵۰ خیمه و ۲۳۵ با یک مقدار از کابل میکنیم. کمک های خوراکی و دوا ده اختیار امروز به ولسوالی شما میزارد.

ولسوال: رسیدن مواد شما چه وخته میگیره؟

قوماندان: با هلیکوپتر دگه خات رسید. تعداد زخمی ها اس؟

ولسوال: بله، زخمیها زیاد اس و بسیار شده. به داکتر ونرس داریم.

^۱ چاه آب Chahab (Chayab in conversational Dari) is a district in the northern province of Takhar in which earthquakes occur frequently.

CONVERSATION 15

انجینر اول: به نظر شما، چه وخت اس که رنوی شوهد؟

انجینر دوم: مه فکر شش ماه.

انجینر اول: آیا ما که تمام رنوی ره از سر کنیم؟

انجینر دوم: اگه هوا خوب، ما روزانه باشه، شاید بتانیم. ده طور پنجاه مترا روی ره می‌کنیم.

انجینر اول: فعلاً هوا سرد است. زود خشک نمی‌شود.

انجینر دوم: شاید کارما ترپیش بره. کاملاً می‌گین.

انجینر اول: پس کارما ده شش ماه نخات شد. به وخت احتیاج داریم.

CONVERSATION 16

آمر: به ما ره از مین پاک کنیم. داده شده که ای _____

مه شماره به سه گروپ _____ کاره میکنم. حالی _____

به شما میگم. جای هر مینه اول مین هاره _____

میکن. گروپ دوم _____ های نشانی شده ره بری

آمده میکن. گروپ سوم چار _____ ساحه کارما ره

فیته میگیرن. مردم محله از نزدیک شدن به _____

مین مانع میشن.

عضو گروپ: ساحه کارما از _____ تا کجاست؟

آمر: از سرک قیرتا لب _____.

عضو گروپ: جای مین هاره چه _____ نشانی کنیم؟

آمر: با نصب _____ های سرخ.

عضو گروپ: های مین پال با _____ گروپ باشه؟

آمر: با گروپ _____.

CONVERSATION 17

- انور: قریه دار صاحب، یک خبر _____ دارم.
- قریه دار: چی _____ انور جان؟
- انور: امروزده _____ شنیدم که یک تعداد _____ های _____ قوای حفظ صلح به قریهء ما میابین.
- قریه دار: از کی _____ ای خوبیک خبر _____ خوب اس.
- ما ازدست ای راهزن های _____ به جان آمدیم.
- انور: یک رفیقم که _____ آمده بود، ای خبره آورد.
- قریه دار: عسکرها چی _____ میابین؟
- انور: پیش از _____ میرسن.
- قریه دار: بسیار خوب وخت اس. مه _____ داشتم که ده مراسم نوروز،
- ها مردمه آزار نتن.
- انور: ای عسکرها! _____ زبان ما ره نمیفامن. همکاری _____ میکنن؟
- قریه دار: اونا یا _____ ما ره نمیفامن و یا _____ دارن.
- انور: راس _____.

CONVERSATION 18

گزمه: دریش!^۱ دستها شوکجا میری؟ میفامی
که قیود شروع شده؟

رهگذر: بلی تکسی صاحب. یک ساعت اس که استاده استم. هیچ نامد. مجبور استم خانه برم.

گزمه: نداری؟

رهگذر: نخیر، ندارم.

گزمه: بیا پیش که مه کنم. تذکره و داری؟

رهگذر: بلی. ده اس.

گزمه: ده کارمیکنی؟

رهگذر: ده کارمیکنم. خمیره ره بری تیار میکدم.

گزمه: ناوخت شد.

گزمه: اسنادت اس. صبر کوکه تره ده موتر ده خانیت برسانیم.

^۱ دریش is a Pashto word. Actually, it is دریش meaning ‘stop’ or ‘halt.’ In Afghanistan, all military commands, ranks, titles and names of units and military formations are in Pashto.

CONVERSATION 19

ترجمان: مدیر صاحب، مه _____ کمیتهء بین المللی صلیب سرخ استم.

ای کمیته ره به یتیم خانهء شما آور دیم.
مدیر: ، بسیار تشکر.

ترجمان: امروز بری شما _____ های بچگانه و دخترانه، یک
سامان های بازی، و یک مواد خوراکی آور دیم.

مدیر: های سپورت هم با خود _____؟ یتیم های ما به
لوازم سپورت بسیار _____ دارن.

ترجمان: متأسفانه، ده _____ های امروز لوازم سپورت
با خود میارم. مه یادداشت میکنم. دفعهء دگه _____

مدیر: از ایکه همیشه به یتیم خانهء ما کمک
میکنه، بسیار _____ استیم.

CONVERSATION 20

افسر اول: جای _____ که افغانستان بعداز سالها صاحب _____

اردوی _____ میشے.

افسر دوم: راس میگی. جنگ های _____ همه چیز _____ ما ره _____ از بین برد.

افسر اول: داشتن یک اردوی _____، با دسپلین و _____ بروی هر _____ کشور _____ اس.

افسر دوم: بدون کمک _____ های دوست، یک اردوی _____ عصری بروی ما _____ اس.

افسر اول: ما بسیار خراب اس. وضع _____ ده _____، کمک بعضی از کشورهای _____ ای مورد شروع شده.

افسر اول: بلی شنیدم. یک افسرهای جوان از کورس‌های _____ فارغ شدن. اینا سربازهای نوہ _____ میکنن.

افسر دوم: اسلحه و وسایط _____ هم از طرف مملکت های _____ داده میشے.

CONVERSATION 21

شريف: قديرجان، كدن؟
 قدير: اختطاف کده؟
 شريف: باشه.
 قدير: هدف شان ازاي چيس؟
 شريف: هدف شان روان کدن. گفتن که اگه پيسه نته،
 قدير: چقه پيسه؟
 شريف: يک افغانی.
 قدير: فكرميکني که اي پيسه ره بتنه؟
 شريف: بلی، چون زندگی ده خطراس، اس بتنه.
 قدير: گروپ های مخالف با اي کارها، امنیته ميکنن و حکومته ميسازن.

CONVERSATION 22

شکیبا: نرگس جان، ده ای وختها مه ره از زندگی کده.

میخایم بگیرم.

نرگس: خدا نکنه.

شکیبا: سره رچیز میگیره. جنگ و میکنه. شوها دیر

میایه.

نرگس: چی میکنی؟ ای کارها ره چی میکنه؟ آیا کدام

دگه ده اس؟

شکیبا: نمیفامم. دیشوبی جنگه شروع کد. مه چیز

نگفتم. ظرف هاره دروازه ره به زد.

ها همگی خبر.

نرگس: نشئه نبود؟

شکیبا: یادم رفت که بر ت ده ای آخرها بسیار میخوره.

نرگس: شکیبا جان، طلاق گرفتن ده ما شایسته نیس. کوشش کویک راه

دگه پیدا کنی. دو خورد داری. آینده طفل های معصومه

نکو.

CONVERSATION 23

- موتروان: صاحب، دیشوجنڈ نفر موترمه ده تنگی غارو^۱ استاده کدن.
- پولیس: چی قسم ها بودن؟
- موتروان: روی شانه همراهی وتكه^ء سیاه بودن.
- پولیس: چند نفر؟
- موتروان: دونفر بودن.
- پولیس: چی قسم داشتن؟
- موتروان: یک نفرش ویکی ما شیندار داشت.
- پولیس: چی چیزهای شماره؟
- موتروان: پیسه^ء نقد، ساعت و هایی ره که ده بود، گرفتن.
- پولیس: ما ده ای مورد میکنیم.
- موتروان: مامور صاحب.

^۱ تنگی غارو is a famous gorge located along the Kabul-Jalalabad Highway through which runs the Kabul River.

CONVERSATION 24

محافظ: آمر صاحب، دیشو _____ ره دز زده.

أمر: چی میگی؟ چی ره _____؟

محافظ: نمی فامم. وختی که مه _____، دروازهٔ _____

های دوا وقطی های کمک پشت سر واژبود.

های _____

د جایش نبود.

أمر: تو ده وخت پیریت چیزی ره نشنیدی؟

محافظ: پیرهٔ مه ارساعت پنج پیش ازاو صورت شروع شد.

گرفته بود.

أمر: پیش از توکی پیره _____؟

محافظ: عارف.

أمر: به پولیس کدی؟

محافظ: نخیر، آمدن شما بودم.

أمر: مه میرم که تحویلخانه ره بینم و اموال _____

ره ترتیب کنم. توب رو عارفه _____ مه بیار.

CONVERSATION 25

انضباط: لطفاً کارت خوده بین.

مظنوں: اینه کارت هویتم.

انضباط: لطفاً مه بیایین. از شما چند داریم.

مظنوں: چرا ؟

انضباط: به خاطرنا آرامی های روزهای ما کارتھای هویت هر کسہ

تحت اشتباه به دقت ببینیم. نام شما ده لست

اس.

مظنوں: مه خوکدام کار غیر نکدیم.

انضباط: مه ایس که شما ره پیش ببرم. هرگپی که

. ، به آمرم

مظنوں: آمر ده کجاست؟

انضباط: آمر صاحب ده او سفید اس. مه هم رایتان میرم.

CONVERSATION 26

- پولیس: شوکه تره _____ کنم.
- عابر: به _____ صاحب.
- پولیس: ای _____ ده جیبت؟ صاحب.
- عابر: چاقوره _____ همراهی خود؟
- پولیس: بروی وخت های _____ میکنم. میوه ره کتیش _____.
- پولیس: که داشتن هرنوع سلاح رادیوره _____ اس؟
- عابر: شنیدم. اما فکر _____ که چاقوزیاد مهم نیس.
- پولیس: ہویتنه _____ بتی.
- عابر: ده _____ اس. بفرمایین.
- پولیس: چاقویته _____ میکنم. ای دفعه، تره _____ نمیتم. ده آینده، هیچ _____ سلاح با خود _____ باشی.
- عابر: خوب صاحب.

CONVERSATION 27

پولیس: خلیفه، موترته بغل استاده کو.

موتروان: اس؟ چرا؟

پولیس: میخایم موترته کنم. تول واژکو.

موتروان: بسیار خوب.

پولیس: ده ای بکس؟ واژکو.

موتروان: اس.

پولیس: ده ای چیس؟

موتروان: نمک.

پولیس: باش که مه خلتنه ره کنم. ام م م ...، ای خو نیس.

موتروان: که ای چیس؟

موتروان: صاحب.

پولیس: نی، ای نمک نیس.

موتروان: نمیفامم.

پولیس: دستایته ده بان که اولچک.

موتر پولیس بالا شو.

CONVERSATION 28

(تق تق تق)

زن خانه: کیس؟

آمرپولیس: تلاشی ره وازنین. خانه پولیس اس.
میکنیم.

زن خانه: چی شده؟

آمرپولیس: ها فرارکده. فکر میکنیم که ده
یک از پیش پت شده.

زن خانه: مه دروازه ره وازکده نیستن.

آمرپولیس: دروازه ره کنیں. یک زن هم همراهی ماس.
ما هرچی زودتر، تمام خانه های کوچه را

زن خانه: بفرمایین شوین.

پولیس زن: اس. که ما میپالیم، یک آدم قد بلند و
پیراهن و تنبان سیاه داره.

زن خانه: به خانه ما ای یک نامده. مه و دخترم تنهاستیم.
آمرصاحب، مه تمام هاره دیدم. کسی

CONVERSATION 29

حبيب: قدیر جان، خوب شد که از _____ خلاص شدی.

قدیر: زنده _____ حبيب جان، بسیار _____ ها ره دیدم.

حبيب: بگو که _____ ده بندیخانه _____ بود؟

قدیر: هر _____ ساعت ۵، ماره بری _____ بیدار میکدن. بعد ازاو،

یک پیاله _____ با یک _____ نان میدادن. تا نان چاشت، سرما میکدن.

حبيب: چی قسم کارها _____ ؟

قدیر: پاک کاری بندیخانه، چوب _____ ، _____ مالی و گلکاری.

حبيب: بعد از _____ چی میکدین؟

قدیر: بعد از نان چاشت تا _____ ، به همی قسم کارها _____ میدادیم.

حبيب: ده _____ کار، به بندی ها _____ داده میشد؟

قدیر: نی، داده نمی شد. _____ بود.

CONVERSATION 30

ژورنالست: سلام، مه _____ رادیوتلویزیون استم. میخایم که از ای دیدن کنم.

آمر: بسیار خوب، _____ کارت هویت تانه به مه _____ بتین.

ژورنالست: اینه کارتمن.

آمر: از کدام _____ ها می خایین _____ کنین؟

ژورنالست: اگه _____ باشه، تمام _____ بندی خانه ره می بینم.

آمر: اول، قسمت _____ ره بری تان نشان میتم.

زیاد بندی ها ده ای قسمت _____ کار استن. باد ازاو، به _____ قسمت _____ میریم.

ژورنالست: میتانم _____ های خو، اتاق _____ و تشناب ها ره هم ببینم؟

آمر: ره _____ باد از قسمت های قالین بافی و نجاری، _____ می بینیم.

CONVERSATION 31

- پاییز: مه که شوهرمه .
- حافظ: آیا تان کارمیکنه؟
- پاییز: نخیر، ببخشین، وقت بندی ها روزهای از ساعت ۸ صبح تا ۵ اس.
- پاییز: مه بری شوهرم ولباس های پاک میخاستم.
- حافظ: برش امروز لطفاً روز چارشنبه.
- پاییز: امکان داره هایی ره که آوردم، شما بتین؟
- حافظ: بله، خاطر جمع لطفاً نام شوهر تانه با نمره و اتفاقش بگویین.

CONVERSATION 32

مامور: قوماندان صاحب، ما از سرخ یک _____ گرفتیم. مكتوب ده باره^۰ هیأت صلیب سرخ از شماس. انتقادات هیأت از محبس زیاد اس. یک قسمتش به شما مربوط .

قو ماندان: ازما چی کدن؟
مامور: گفتن که با رفتار نمیشه. غذای شان خوب نیس. مكتوب های شان به وختش به شان نمیرسه.

نظافت محبوسین فوق العاده اس.

قو ماندان: ما کوشش کدیم که وضع محبوسین خوبتر شوه.

مامور: هیأت صلیب سرخ ای ره هم که اتاق های بسیار کثیف اس. اکثر ها شیشه نداره. اتاق ها بسیار سرد اس.

قو ماندان: تا جایی که اس، ما میکنیم که ای نواقصه رفع کنیم.

CONVERSATION 33

اسد: کریم جان، ده بخیر ده کدام رشته می‌کنی؟

کریم: ده رشته هستوی.

اسد: فزیک ره چی می‌کنی؟ ای رشته ده افغانستان به شوکه بری درد نمی‌خوره. رشته جالبتره بخان. مثلًا مردم خدمت کنی.

اسد جان، امروز حتی عصری و پیشرفته هم با هستوی سروکارداره. بیماریهایی های مهم جراحی و هستوی اجرا می‌شه. مثلًا با به کمک اشعه چی جراحی هایی که صورت نمی‌گیره.

اسد: کریم جان، مه ندارم. ده ای موضوعات زیاد به مسایل هستوی و توبری مه یک روز بیا که ویورانیم معلومات بتی.

کریم: بسیار خوب، روز جمعه می‌ایم و ده ای مورد صحبت می‌کنیم.

CONVERSATION 34

غلام: فرید جان، کارنوت معادن باشه. شنیدم که بخیرده

و صنایع شامل کارشدى.

فرید: پک باشی غلام جان. بعد از سال تحصیل،

کار خوب یافتم.

غلام: نوت چی اس؟

فرید: معادن ذغال سنگ به معدن استم. ماه آینده، بری

مناطق افغانستان میرم. کار و بار چطور اس؟

غلام: بد نیس، مه هم با چند نفر از انجنیرهای آمدن،

مشغول بررسی و سروی زمینهای زراعتی ده کابل استم.

فرید: بعضی وخت ها، کتی خود میکنم که اگه بری استخراج

وسایل کافی میداشتیم، هم کار و کارگرده ما زیاد میشد

و هم اقتصاد ما میشد.

CONVERSATION 35

لیلا: نسیمه جان، قلبیش بهتر شده؟ چطور اس؟

نسیمه: نی بابا، تا به حال ده بار بردمش، داکتر درست که بیچاره مادرم هه قلبی کنه. هیچ سامان و ضروری ندارن.

لیلا: چی میگی نسیمه جان؟ وخت ترمیگفتی. ده شفاخانه وزیر اکبر خان بهترین داکترها کارمیکن. داکتر قلبی، داکتر ، داکتر امراض داخله، داکتر ، داکتر اطفال، داکتر هرچی که بخایی ده اونجه اس.

نسیمه: شاید مادرم به ضرورت داشته باشه. لیلا: هیچ نترس. مه از هر کس که ای شفاخانه های بسیار قابل خارجی داره.

نسیمه: ده ای داکتر نندان برم. ولی ده خونمیشه. چون خودم باید هفته آینده وخت و مادرم از رهنما بیت تشرکر لیلا جان.

CONVERSATION 36

پدر: از براي خدا! چي شده؟

پسر: پدر جان نمي تانم شور. فكر مي کنم استخان پشتم.

پدر: چرا يك بچه پانزده شدی بچیم. بشکنه؟

پسر: از بايسکل سر افتدام و هيچ نتائستم از جایم.

پدر: چي ميگي بچیم؟ خى تيلفون کنم.

پسر: زود شوين پدر جان. به که ميشم. سرچرخ استم.

پدر: آرام باش بچیم. امبولانس تره به شفاخانه ميره. ده داکتر هاي را معالجه کن. کمرته

ميکن و بر تدوای مسكن. دستها و پای های خوب اس؟ نداری؟

پسر: چرانی. جانم درد ميکنه.

پدر: کمي داشته باش. مه فوراً ميکنم و پس ميایم.

CONVERSATION 37

نادر: سلیم جان، سرته از بالا کو. چی که هیچ ماره نمی بینی؟

سلیم: یک مقاله^ء بسیار ده کره مربیخ ده مورد آخرین میخانم.

نادر: ده ای چی گفته شده؟
سلیم: مقاله ده باره^ء یک قمر فرستاده شده اس که به کره جالبه به زمین وعکس های کده.

نادر: امریکایی ها ده کیهانی بسیار پیش استن. ای قمر مصنوعی ره اونها روان کدن.

سلیم: بله، درست میگی. یکی از های کلان دگه ده تخنیکی، خود انترنت اس. مه مقاله های تازه و جالب ره ده انترنت پیدا میکنم.

نادر: مه کمپیوتر ندارم. بسیار چیز های جالبه از زبان تو مه هم مثل توبه موضوعات به کیهان و ستاره بسیار علاقه دارم.

سلیم: نادر جان، هروخت به کمپیوتر داشته باشی، از کمپیوتر مه استفاده کنی.

نادر: بسیار تشکر جان.

CONVERSATION 38

دакتر فاروق: نوچطوبیش میره؟

دакتر قاسم: تحقیقات بری پیدا کردن های نوکار نیس.

دакتر فاروق: به کشورمیری بخیر؟

دакتر قاسم: به بری مدت یک سال با دونفر از های انگلیس ده باره امراض نوراه های از او نا کار خات کدم.

دакتر فاروق: مه فعلاً با وزارت صحت های که به مقدار زیاد امراض سل، سرخکان، ملاریا، و انفلونزا ضرورت دارن، مصروف استم.

دакتر قاسم: هم زیاد اس و سالانه، ای امراض ده کشور ما یک تعداد زیاد اطفال و سبب ها میشه.

CONVERSATION 39

جمیل: سرور جان، چی اس! سروروی مه ره کوکه چقدر خاکپرشده.

سرور: چی داری جمیل جان؟ از ماها به ایطرف هیچ باران کده. ده گذشته ها، چی خوب بارانهای اقلیم بسیار و خزانی داشتیم.

سرور: ده او وختها، با غها و سرسبزی ده کشور ما بود ولی همه از بین رفت. وختی که جنگل و نباشه، بارندگی هم کم میشه. ازاو، خرابی سرکها و ها خوش سبب میشه.

جمیل: او در ختهاي سرو، درختهاي دو طرف شاهراه کابل - مزار شریف، با غ های پغمان و های شمالی^۱ ره ده صد سال دگه پیدا نخات کدیم.

سرور: بسیار نباش جمیل جان. خدا اس. انشا الله، ده مملکت ما مثل دگه کارها، و جنگلداری هم جان خات گرفت و سبب افزایش خات شد.

^۱ The word شمالي which literally means ‘northern,’ is used as a proper noun in reference with a region located north of Kabul which covers numerous suburbs of Parwan province.

CONVERSATION 40

سارا: جمیله جان، نام خدا! نام خدا! ده ای چند سالیکه ده بودی، چی خوب چاق شدی؟ میشه که غذاهای خوب میخوری. ماره ببی که از شکایت داریم.

جمیله: نکوساراجان. چاقی هیچ خوب نیس. مه و و هردو او لادم که ده امریکا تولد شدن، بی اندازه چاق شدیم. به خاطریکه ده اونجه غذاها هم، هم و هم فراوان اس.

سارا: کاشکی ده افغانستان هم هم طوغذا های خوب باورکوسارا جان که غذا های بدون هورمون و مواد، صدها مرتبه بهتر از غذا های شده اس.

سارا: راس میگی؟
 جمیله: بله، هر چیز غیر طبیعی بری صحت است. ده امریکا، به اکثر مواد غذایی بعضی مواد کیمیاوی ره میکنن تا بری یک زیاد خراب نشه. هم تو، به حیوانات میتن تا چاقترشون و ویا زیادتر بتن. تمام ای مواد کیمیاوی و هورمونها از غذاهای مختلف به بدن داخل شده و مرضی های عجیب و میشه.